

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi ucca 22. I. em. Telefon: 23-33. Kiadóhivatal, külsőnkönyvtár és jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. Nyomda: Löw Lipót ucca 19. Telefon: 26-34. Távirati és levélcím: Délmagyarország Szeged.

Szerda, 1931 március 4
Ara 16 fillér
VII. évfolyam, 51. szám

ELŐFIZETÉS Havonta helyben 3.20, vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. Egyes szám ára hétköznap 16, vasár- és ünnepnap 24 fillér. Hirdetések felvétele tartja szerinti. Megjelentek hétfő kivételével naponta reggel

Az ipartestületi választások

Bármilyen csonka eredménnyel végződtek is az ipartestületi választások, bármilyen kevés harc előzte is meg ezt a választást, az eredmény mégis megérdemli, hogy egy pár sort szenteljünk méltatására. S talán azt is lehetne mondani, hogy az a küzdelemnélküliség, amivel az ugynevezett ellenzék a harcba bocsátkozott, még alkalmasabbá teszi a vizsgálódást egy-két olyan eredmény exponálására, mert megmutatta, hogy milyen erőt reprezentál a régi rezsim akkor, amikor minden erejét a harcba veti s amikor vele szemben komoly erőt kifejtő agitáció nem volt.

Az ipartestületi választások eredményének mérlegelésénél teljesen figyelmen kívül kell hagyni azt a körülményt, hogy bár nem imponáló szótöbbséggel újra Körmendy Mátyás lett az ipartestület elnöke. Az ellenzéknek nevezett iparoscsoport, mely politikai pártállásra való tekintet nélkül komoly és tisztos iparosokat gyűjtött maga körül, nem Körmendy Mátyás elnöksége ellen vonult fel, csak eszközül volt szüksége Körmendy elejtésére, bár nem lehet tagadni, hogy ez a cél az iparosság tekintélyben és számban komoly tömege előtt egyre népszerűbbé vált, amikor főként az ellenjelölt személyével mérték össze az eddigi elnököt s az ellenjelölttől várható munkássággal hasonlították össze azokat az állapotokat, melyek az eddigi elnök vezetése alatt állottak elő az ipartestületben. Mivel azonban nem Körmendy Mátyást akarták megbuktatni, Körmendy Mátyás megválasztása Körmendy Mátyásnak lehet személyes sikere, de nem sikere az őt támogatóknak és nem kudarca azoknak, akik, mint az eddigi rezsim ellenzékére foglaltak állást a Körmendy-csoport izléstelen és illetéktelen kortesei ellen. Ez a harc, ismételtük, nem Körmendy Mátyás ellen folyt, hanem azok ellen, akik csak a Körmendy Mátyás elnöki dobogóján juthattak eddig szóhoz és juthattak újra szerephez, akiknek nemcsak közéleti, de ipartestületi működését az iparosság már megelégtelte s úgy gondolkodott, hogy ha az elnök nem tudta lerázni magáról azokat, akik nélküle szóhoz és szerephez nem juthatnak, akik az ipartestületi béke legkonokabb ellenségei voltak a multban s akiktől személytelen és objektív munka nem várható a jövőben sem, akkor számukra csak két út áll nyitva: vagy elvégzik azt a munkát, amit az elnököknek kellene elvégezni s az elnökség összeállításában mellőzni fogják a testőröket — elvégre Tisza Istvánnak lehetett az országgyűlésen »bihari gárdá«-ja, de Körmendy Mátyásnak ne legyenek az ipartestületben gárdistái —, vagy pedig kénytelenek a kortesgárdisták, a közéleti kulibajnokok, a kisipari kölcsönből házvásárlók s a kincstári posztó szabázcsoportok mellett a kedvéért mellőzni az ellenjelölt, akkor

azt is meg kell állapítanunk, hogy Körmendy Mátyás nem hívei támogatásának, hanem ellenjelöltje tartózkodásának köszönheti az elnöki tisztséget, amiről tudnia kell, hogy *utoljára kapta most* meg, ha folytatni fogja eddigi működését az ipartestületben s nem gondoskodik arról, hogy az ipartestület ne legyen *Lillafüredje* egy-két hangos kortesének, az ipartestület ne legyen közéleti önképzőkör, ne legyen botrányfészek, ellenben: az ipartestület legyen az iparosoké s az ipartestületben komoly, harmónikus, semmiféle politikai tekintettel meg nem zavart és semmiféle baráti szolgálattal meg nem csufolt önzetlenségű munka folyjon a szegedi iparosság érdekében. Minél rosszabb az iparosság helyzete s minél keservebbek azok a feltételek, melyek között az

iparosságnak élni és dolgozni kell, annál komolyabb munka s annál jelentősebb feladatok várnak az ipartestületre. Az ipartestület működése szakitson az eddigi hanggal, eddigi tempóval s az eddigi mód-szerekkel, — a választás eredménye minden személyi vonatkozásokon túl azt igazolja, hogy a szegedi iparosság pártkülönbség nélkül kívánja a csetepaték megszüntetését, a személyi torzalkodások kizárását, az okvetetlenkedéseknek és okvetetlenkedőknek s a hivatottság nélkül hangoskodóknak kirekesztését az ipartestület működéséből. A választás eredménye ennek a rendszerváltozásnak személyi feltételeit teljesítette, most az elnökre vár a feladat, hogy teljesítse a szegedi iparosságnak békét és érdemleges munkát sürgető komoly akaratát.

Curtius bécsi látogatása a német-osztrák egyesülés jegyében

Gazdasági unió és egységes vámrendszer Ausztria és Németország között

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Bécsből jelentik: Dr. Curtius német birodalmi külügyminiszter és dr. Pünder államtitkár háromnapos hivatalos látogatásra Bécsbe érkeztek. Fogadtatásukra dr. Schöber alkancellár és külügyminiszter, valamint a szövetségi elnök és a szövetségi kancellár képviselői jelentek meg.

Curtiusék fél 12 órakor meglátogatták Ender szövetségi kancellárt, majd Schöber szövetségi alkancellárnál és külügyminiszternél jelentek meg. Délben Miklas szövetségi elnök fogadta a német államférfiakat, aki a német külügyminiszter állásfoglalására ebédet adott.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Berlinből jelentik: A Vossische Zeitung érdekes kommentárt fűz Curtius bécsi útjához. A lap szerint a bécsi tárgyalások a gazdasági unió körül forognak.

— Ausztria és Németország politikai egyesülését tiltották ugyan — írja —, Curtius látogatása azonban ennek ellenére, vagy éppen ezért azt domborítja ki, hogy Ausztria és Németország közösen viselik nehéz terheiket és mindent megtesznek régi álmuk megvalósításáért. A legfőbb feladat ebben az irányban: egyenlőség minden téren, ahol csak lehet. Jogi téren a büntetőtörvénykönyv egységesítésével érték el ezt, gazdasági téren most gazdasági egyezményben kell ezt kifejezésre juttatni.

— A német birodalmi gyűlés és az osztrák nemzeti tanács vámbizottságain van most a sor — írja a Vossische Zeitung —, hogy egységes vámrendszert dolgozzanak ki. Ha ez meg lesz, akkor a német-osztrák egyesülés hatalmas lépéssel haladt előre.

Gandhi kibékül Angliával

Külszöbön az indiai béke — Megegyezés a sómonopólium ügyében

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Bombayból jelentik: Az indiai béke megkötése most már csak órák kérdése. Az indiai kormány és Gandhi között kedden létrejött a megegyezés a legfőbb kérdésekben, így az angol sómonopólium ügyében és ezzel elsi-

mult a legnagyobb akadály.

Politikai körökben azt hiszik, hogy a nemzeti ellenállás rövidesen véget ér és megtörténik a formális békekötés Gandhi és az angol birodalom között.

Briand az angol—francia—olasz megegyezésről és Németország revans mozgalmáról

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Párisból jelentik: A francia képviselőház mai ülésén az egyik képviselő az angol—francia—olasz tengerészeti egyezmény iránt érdeklődött, mire Briand külügyminiszter a következő kijelentést tette:

— Meg vagyok győződve, hogy amikor az egyezmény ismeretessé válik, a parlament épp úgy meg lesz vele elégedve, mint ahogy meg volt elégedve a kormány is. A most befejező-

dott tárgyalások olyan légkört teremtettek, amely alkalmas az olasz és francia kormány tanácskozásainak továbbfolytatására és a teljes megegyezés biztosítására. A francia és az olasz népet sohasem választotta el egyetlen komoly ellentét sem.

A képviselőház megtapsolta a külügyminiszter nyilatkozatát.

Franklin Bouillon a francia—német együttműködés tárgyában intézett kérdéseket a kül-